

Avui és...

CESC

per Xèspir

CESC és una credencial que es basta ella sola. Els dibuixos d'en Cesc tothom els coneix i els reconeix. Ell, a través de les pàgines dels diaris, revistes i llibres s'ha donat a conèixer a bastament. Ultra això nosaltres hem d'afegir alguna cosa endemés prou coneguda: Francesc Vila Rufas (Cesc) ara estrena seixanta anys (nasqué el 22 d'octubre del 1927) a Barcelona, al barri de Sant Gervasi. El seu pare fou En Joan Vila Pujol, aquell dibuixant que signava *Joan d'Ivori*, ben conegut. (Va adoptar aquest pseudònim perquè un dia, a la platja, uns amics li digueren que era tan blanc que semblava d'ivori. Precisament estava cercant un motiu per a signar com a dibuixant i va adoptar-lo).

L'afició i l'ofici li venen ben directament: d'aquell buscall se'n féu aquesta estella.

Cesc pot vanar-se d'haver fet exposicions a moltes capitals i ciutats d'arreu d'una manera individual; quant a col·lectives a Nova-York, Xicago, París, Amsterdam, Caracas, Buenos Aires... Ha col·laborat a *Punch*, *Lil·liput*, *Paris-Match*, *Esquirit*, *Gaceta Ilustrada*, *Serra d'Or*, *Cavall Fort*... També als diaris *El Brusi* (1952-1962); *Tele-Exprés* (1964-1968); *El Correo Catalán* (1968-1975); *l'Avui* (1976-1986) i novament al *Diari de Barcelona*... Ha fet una pila de llibres.

-Recordes quants? -li preguntem.

-Un parell de dotzenes -calcula.

-El teu humor transpira pessimisme -opinem.

-Davant de l'entorn on vivim no resulta gens optimista la cosa; jo diria que més que pessimisme és realisme -diu.

-Com està d'humor el país, segons tu?

-Som un país greu; no abunda massa el sentit de l'humor. La gent vol riure a l'esquena dels altres, però no accepta ser el blanc de l'humor.

Es pot pensar que Cesc es diverteix força donant vida als seus ninots, dotant-los de veu -i ara de vot, fins i tot. Sembla que això de fer ninots divertits -i per divertir- sigui fàcil, com qui diu bufar i fer ampolles. Ep! no tant ni molt menys. Cal no perdre l'atenció en cap moment; estar a l'aguait de tot el que passa -o pot passar... Estar en guàrdia en tot moment del dia; no s'hi val a adormir-se.

-Per cert, dorms amb un ull obert, potser?

-Ben bé no; dormo normalment. Alguna vegada m'haig d'aixecar del llit perquè se m'ha acut una idea i cal apuntar-la. Si no ho fas així l'endemà ja no te'n recordes.

-Tu, que has retratat els tics del país, pots confiar-nos quins són els teus? El teu principal defecte i la teva principal virtut?

Reflexiona. S'ho pensa.

-En tinc tants!... però com a principals potser la *Inseguretad* com a defecte i com a virtut la *Tenacitat*.

-Això de la inspiració: la *cultives* o et *cau del cel*?...

Riu. Fa gimnàstica mental i respon:

-Crec que a vegades pot venir de tot arreu... A cops, esperes i no arriba... O arriba com un allau...

-Quins són els personatges que et diverteix més de fer?

-Els personatges normals: l'home del carrer -tria.

En una ocasió -i ja per acabar- responent el "Proust", va dir que li agradaria morir "fent un dibuix d'un enterrament"...

Ell, que fa humor de tots colors, acaba amb humor negre. Nosaltres tanquem caixa...

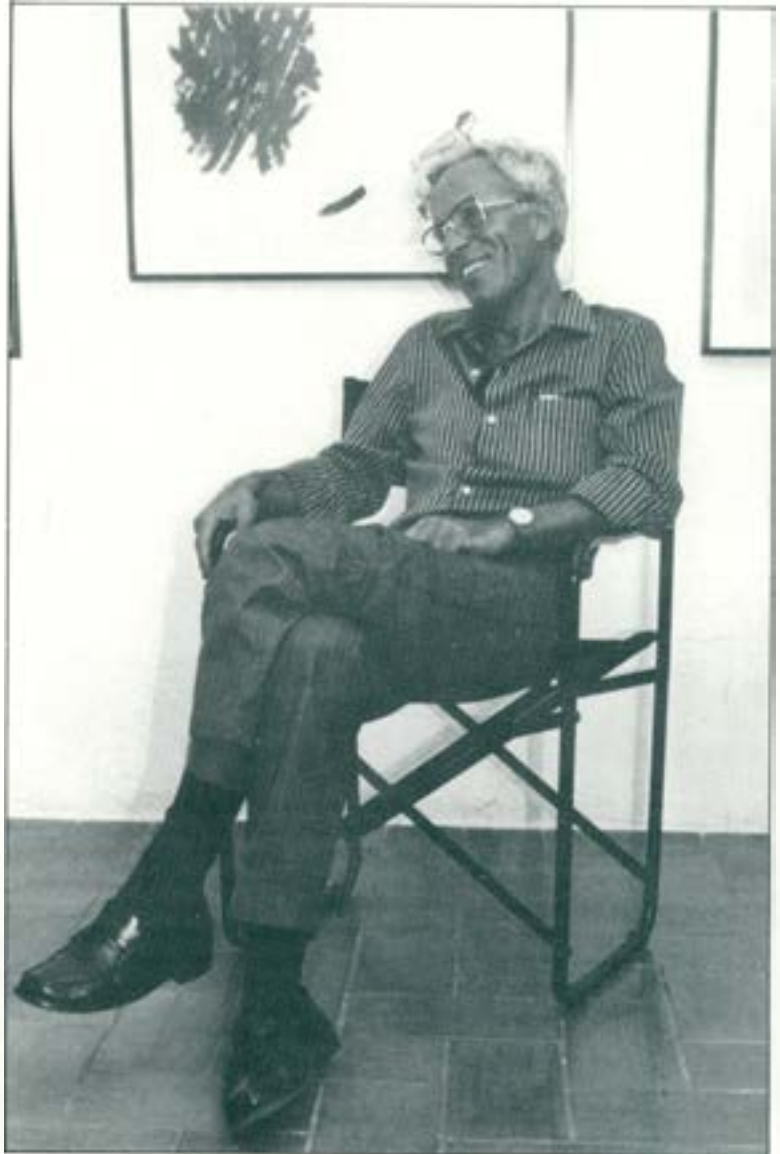

Foto de Pere Monistrol.

Cesc & El Hierro 87.

Cesc

REFORMAS

Del llibre "La poesia prohibida d'En Cesc".

Cesc

negre

Passeig de la Plaça Major, 38

Telèfon: 726.56.38 SABADELL